Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA ZA USLUŽBENCE
(prvi senat)
z dne 14. septembra 2010

Zadeva F-52/09

Delfina Da Silva Pinto Branco
proti
Sodišču Evropske unije

„Javni uslužbenci — Uradniki — Zaposlovanje — Uradnik na poskusnem delu — Odpoved pogodbe o zaposlitvi s strani delodajalca po poteku poskusne dobe — Pravica do obrambe — Ocenjevanje sposobnosti — Sodni nadzor“

Predmet: Tožba, vložena na podlagi členov 236 ES in 152 AE, s katero D. Da Silva Pinto Branco predlaga razglasitev ničnosti odločbe Sodišča z dne 24. oktobra 2008 o odpovedi njene pogodbe o zaposlitvi po poteku poskusne dobe in naložitev instituciji, naj ji plača odškodnino za nepremoženjsko škodo, ki naj bi jo utrpela zaradi te odpovedi pogodbe o zaposlitvi.

Odločitev: Tožba se zavrne. Tožeči stranki se naloži plačilo vseh stroškov.

Povzetek

1. Uradniki — Pravno sredstvo — Akt, ki posega v položaj — Pojem — Pripravljalni akt — Ukrepi, sprejeti med poskusno dobo uradnika — Izključitev
(Kadrovski predpisi za uradnike, členi 34, 90 in 91)

2. Uradniki — Zaposlovanje — Poskusna doba — Odpoved pogodbe o zaposlitvi s strani delodajalca po poteku poskusne dobe — Predlog za zaslišanje uradnika na poskusnem delu in ocenjevalca — Zavrnitev — Neupoštevanje načela spoštovanja pravice do obrambe, dolžnosti skrbnega ravnanja in dolžnosti pomoči — Neobstoj
(Kadrovski predpisi za uradnike, člena 24 in 34(3))

3. Uradniki — Zaposlovanje — Poskusna doba — Presoja rezultatov — Ocena sposobnosti uradnika na poskusnem delu — Sodni nadzor — Omejitve
(Kadrovski predpisi za uradnike, člen 34)

1. V položaj posegajo samo akti ali ukrepi, ki ustvarjajo zavezujoče pravne učinke, ki lahko neposredno in takoj vplivajo na interese tožeče stranke, tako da bistveno spremenijo njen pravni položaj. Pri aktih ali odločitvah, ki nastajajo v več fazah, zlasti po koncu notranjega postopka, so izpodbojni akti načeloma samo ukrepi, ki dokončno določajo stališče institucije ob koncu tega postopka, ne pa tudi vmesni ukrepi, katerih cilj je pripraviti končno odločbo. Tako pri tožbah uradnikov pripravljalni akti

odločbe niso akti, ki posegajo v položaj, v smislu člena 90(2) Kadrovskih predpisov. To velja za poročila o poskusnem delu in mnenja odbora za poročila, ki so podlaga za odločbo o odpovedi pogodbe o zaposlitvi uradnika na poskusnem delu.

(Glej točke od 32 do 34.)

Napotitev na:

Sodišče prve stopnje: 24. junij 1993, Seghers proti Svetu, T-69/92, Recueil, str. II-651, točka 28; 17. december 2003, McAuley proti Svetu, T-324/02, RecFP, str. I-A-337 in II-1657, točka 28; 11. april 2006, Angeletti proti Komisiji, T-394/03, ZOdl. JU, str. I-A-2-95 in II-A-2-441, točka 36; 17. maj 2006, Lavagnoli proti Komisiji, T-95/04, ZOdl. JU, str. I-A-2-121 in II-A-2-569, točka 33;

Sodišče za uslužbence: 24. maj 2007, Lofaro proti Komisiji, F-27/06 in F-75/06, ZOdl. JU, str. I-A-1-155 in II-A-1-835, točka 58.

2. Pri odpovedi pogodbe o zaposlitvi uradnika na poskusnem delu se dejstvo, da organ, pristojen za imenovanja, ni ugodil predlogu uradnika za zaslišanje njega in ocenjevalca, ne šteje za kršitev načela spoštovanja pravice do obrambe in načela kontradiktornosti, dolžnosti skrbnega ravnanja ali člena 24 Kadrovskih predpisov.

Načelo spoštovanja pravice do obrambe, kot je izvajano s členom 34(3) Kadrovskih predpisov, namreč ne vključuje splošne obveznosti organa, pristojnega za imenovanja, da pred odločitvijo o odpovedi pogodbe o zaposlitvi zasliši uradnika na poskusnem delu, tudi če bi odbor za uslužbence izrazil tako željo.

Dolžnost skrbnega ravnanja, ki je odraz ravnovesja med pravicami in obveznostmi, ki so bile s Kadrovskimi predpisi uvedene v razmerja med javnim organom in uslužbenci javne službe, pomeni, da uprava pri odločanju o položaju uradnika upošteva vse dejavnike, ki bi lahko vplivali na njeno odločitev, in da pri tem ne upošteva samo interesa službe, temveč tudi interes zadevnega uradnika. To se zgodi, kadar ima na voljo poročila o poskusnem delu in pripombe, ki jih je v zvezi s temi poročili izrazila zadevna oseba, povedano drugače, po eni strani ima na voljo podatke v zvezi z interesom službe, po drugi strani pa podatke v zvezi z interesom zadevnega uradnika na poskusnem delu.

Nazadnje, namen dolžnosti pomoči, ki je upravi naložena s členom 24 Kadrovskih predpisov, je obvarovati uradnike pred ravnanji tretjih oseb, ne pa pred akti uprave, saj nadzor nad njimi spada na področje uporabe drugih določb Kadrovskih predpisov.

(Glej točke od 50 do 53.)

Napotitev na:

Sodišče: 12. julij 1973, di Pillo proti Komisiji, 10/72 in 47/72, Recueil, str. 763, točka 16; 4. februar 1987, Maurissen proti Računskemu sodišču, 417/85, Recueil, str. 551, točka 12;

Sodišče prve stopnje: 5. marec 1997, Rozand-Lambiotte proti Komisiji, T-96/95, RecFP, str. I-A-35 in II-97, točka 120.

3. Namen poskusne dobe je upravi omogočiti konkretno oceno sposobnosti uradnika na poskusnem delu na določenem delovnem mestu, njegove zavzetosti pri izpolnjevanju nalog in njegove učinkovitosti v službi. Uprava mora biti po poteku poskusne dobe sposobna, ne da bi jo zavezovale ocene, dobljene ob zaposlitvi, presoditi, ali si uradnik na poskusnem delu zasluži stalno zaposlitev na delovno mesto, za katero se poteguje. Taka odločitev vključuje splošno presojo sposobnosti in vedenja uradnika na poskusnem delu, pri čemer se upoštevajo pozitivna, pa tudi negativna opažanja med poskusno dobo.

Uprava ima pri ocenjevanju sposobnosti in dela uradnika na poskusnem delu glede na interes službe široko polje proste presoje. Sodišče za uslužbence torej razen v primeru očitne napake pri presoji ali zlorabe pooblastil ne more s svojo presojo nadomestiti presoje institucij glede rezultatov poskusne dobe in sposobnosti kandidata za dokončno imenovanje v javno službo.

(Glej točki 59 in 61.)

Napotitev na:

Sodišče prve stopnje: zgoraj navedena sodba RozandLambiotte proti Komisiji, točka 112;

Sodišče: 17. november 1983, Tréfois proti Sodišču, 290/82, Recueil, str. 3751, točka 24.